

Обичта на мама

*Мамо мила и красива,
мамо, колко си добра!*

*С твоята усмивка само
грейват хиляди слънца.*

*Ласкавите думи твои
стоплят в миг милиард сърца.*

*Твоите топли ласки, мамо,
раните лекуват.*

*С твойта обич, мила мамо,
светът съществува!*

*Елия Димова – 7в клас
ІОУ „Иван Вазов” – Свиленград
СИП „Художествено слово”*

Денят на мама

*Ти си слънчице в небето,
озарило моя ден.
Ти на мене сили даваш.
Ти със всичко ме даряваш.*

*Осми март е днес за тебе,
ден по-светъл от рожден.
Дар едничък в този час -
обич ти дарявам аз.*

*И с усмивки, и с цветя
щедро ще те надаря,
че е празник важен днес –
шест получиш в твоя чест!*

*Георги Георгиев – 7в клас
ЮУ „Иван Вазов” – Свиленград
СИП „Художествено слово”*

Силата на мама

*Майко моя, майко мила,
ти, коя си ме родила,
ти ми даде твойта сила!*

*Под погледа ти благ съм раснал,
с тревогата ти съм отраснал,
с любов и грижа съм пораснал.*

*За мен се бориш всекидневно –
в мен, мамо, вярваш безрезервно,
пред теб отстъпва всичко черно.*

*За тебе цвете аз наричам,
а колко много те обичам
с преклон и вяра ти изричам.*

*Не знам какво реди съдбата –
щастлива ли или щърбата
ще бъде участи ми, мамо.*

*Но знай, където и да ида,
ще чувствам твоята закрила,
ще черпя пак от тази сила,
която в мене си вградила!*

**Георги Георгиев – 7в клас
IOY „Иван Вазов” – Свиленград
СИП „Художествено слово”**

Писмо до мама

*Мила мамо,
За всички лоши думи – съжалявам...
За необмислените си постъпки – съжалявам...
И знам колко си разстроена, майко.
А аз не исках това... Колко жалко!
Че можеш да ми простиш – вярвам!
Че винаги си до мен -
дори щом съгреши – вярвам!
И всеки път,
видя ли сълзите на болка в очите ти,
когато още по-сребристо заблестяват косите ти,
и знам, че аз съм причината за това,
повярвай, и аз не мога да заспя...*

*Знам колко трудно се прощава,
но ти намираш сили да простиш
и всеки път това ме възхищава,
че никога не ме кориш.*

*Позволи ми поне веднъж да събера
в шепите си сълзите ти,
да излекувам с любовта си
душата и сърцето ти!
Защото силата на тези твои сълзи
е вълшебна, майко,
защото топлината на тази твоя обич
е чудотворна, майчице!
И аз винаги ще бъда дъщерята,
която те радва или те кара да страдаш,
но научи от теб,
че трябва да бъдеш силен
дори когато падаш!*

***Аделина Димитрова – 7 в клас
ИОУ „Иван Вазов” – Свиленград
СИП „Художествено слово”***

На мама

Като птица волнокрила
отдалече долетяла,
тук гнездо си, мамо, свила
и с живот си ме дарила.

Ти обгръщаш ме с любов
непрестанно – ден след ден
и ме учиш да летя
до безкрая на света.

Опора си за мен, щом бдиш
за всяка моя радост -
и никога не ме кориш
за детската ми пакост.

От твойта обич окрилен
расна и се уча аз
да летя в простора син
като в сън забравим.

Мамо, твойто птиче вече е порасло!

И с поукрепнали криле
върху крехките си рамене
с благодарност днес изрича
тез топли думи от сърце:

„За грижите, за любовта,
за светлата ти майчина душа,
за радостта от най-прекрасните неща –
за всичко ти благодаря!”

**Подор Андонов – 7 в клас
ИОУ „Иван Вазов” – Свиленград
СИП „Художествено слово”**